

## SUGNÈ

Ij SEUGN a son nòsta pi bela arsorsa,  
an tiro via dal brut dij nòstri di;  
a son na dossa silensiosa corsa  
travers dël magich regn dël proibi.

Sugnand, lè stropi a cor, vola adritura...  
ël galantòm as cred d'avei robà...  
seugna l'amor la monia ant la clausura  
e spalia peui confessa ël bel pecà...

È cost pòr diao slongà su la banchin-a  
andrinta la sua testa (òh s'a deurm s-ciass!)  
a l'è padron almeno 'd na casin-a  
tant la soa facia a rij pogia 'n sël brass!

Mach che tu son a dura n'ora sola  
e a torna da li 'n pòch la vita grama:  
basta la man d'un civich ch'a socrola,  
ël crij d'un gat che d'an sij cop a ciama...

## 'D CHI? 'D CÒSA?

« L'HAI PAURA... » ti 't l'has dime pian,  
« T l'ha paura? ma 'd còsa, mia cita?  
't l'has paura? ma 'd chi, s'it veui bin?

'T sente nen coma at cerca mia man?  
't sente nen coma at salva mia vita?  
't sente nen ch'i son si... si davin? »

## LA BALADA

ANT ÈL SILENSI dla mia cà andurmia  
a son-o j'ore.  
Va pian ël temp 'd neuit; e 'd vòlte a smia  
sia strach ëd core.  
L'é lòn ch'i veui. Drinta la stansia scura  
balo ij pensé fin che la neuit a dura.

## LA LIBERTÀ

SON INTRA' 'nt una pèrson...  
J'é là un mucc ëd grama gent,  
sasin, lader, ambroion  
e 'n trames, quaiche nossent.

Ai nè j'é d'ogni pais  
e tra 'd lor 's conòsso pa,  
ma an so-si son tuti amis:  
nël sugnè la libertà...

Son intrà drinta na scòla...  
Là chi scota j'é e chi guarda

un moscon ch'a vola, a vola  
Ma, pèr pòch ch'el ciochin tarda

a soné la fin, coi cit  
a son tuti ossessionà:  
pi che stoti ò pien d'aptit,  
l'han maitass dla libertà...

Son intrà drinta un convent...  
Là vint frà vivo da soi  
e, pregand pr'ij malfasent  
frusto ij banch con ij ginoi.

Bogio adasi, mai che a coro;  
a l'han 'd facie rasegnà:  
mai ai nè j'é che drinta a pioro  
regretand la libertà.

Da pèrson, scòle, convent  
mi son fòra e coma i veui  
vado e ven-o 'nta la gent:  
l'hai na cà na dòna, 'd fieui...

Bin, pèrché dle vòlte am ciapa  
ël gigèt d'andemne via,  
'd pié na stra, basta ch'i scapa,  
un senté qualunque sia

pèr marcé sota n'autr cel,  
fassa brut ò fassa bel?  
Son 'd cò mi coma coi là:  
l'hai la sei dla libertà!

## CAMBIÈ LA TESTA

L'HAN DIME CIAIR che pèr cambiè la testa  
al di d'ancheui saria tròp tard pèr mi:  
la verità l'é sempre 'n po' indigesta  
e s'at la canto j'autri it reste li...

Ma mi son un che bele a l'ultim'ora  
i l'avria sempre gò 'd fé cola preuva:  
chi a viv ai pias costa paròla: « ancora! »  
Nò! l'é nen tard! deme sa facia neuva!

— Bin, a sarà coma ch'it l'has vorsù...  
e i veui butella mi con ij mè dij:  
bast-lo la testa ëd Dante? - Nò! pi an sù:  
la testa e 'l cheur d'una masnà ch'a rij...

## 'L VEL

QUAND CHE LE FOMNE a intro ant una cesa  
as buto an testa pèr modestia un vel.  
Conforma soa pietà l'é antrega ò mesa,  
ël vel a l'é pi s-ciass ò fin e bel.

J'é chi lo pòrta streit e chi pi lam:  
e j'é chi arziga 'd cò la soa salute  
dovrand col vel com un dij tanti arciam...  
Ma chi lo pòrta mei a son le brute.